

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG

BUREAU & REDACTIE: DRUKKERIJ COLLEGE
REGULERENWAL (Stoenderpoort)
— TONGEREN —
Postchek Nr. 84855. — Telefoon 18.

AANKONDIGINGEN.
Prijs per regel . . . fr. 1,00
Tusschen Allerlei en Provincie-
nieuws, volgens overeenkomst.
KLEINE AANKONDIGINGEN:
Van 1 tot 4 regels . . . fr. 3,50
Elke regel meer . . . fr. 0,75

Waartoe leiden de belastingen?

over een nieuw tandgebit.

In 1931 heb ik als vriend, een Duitser, die hier in België werkte, met wie ik nu in Duitsland op een vakantie doorbreng, de gelegenheid gevonden om mijn gebit in orde te laten brengen. Het zinnetje deed mij lachen omdat een vakantie gecombineerd met een paar tandoperaties eerder onplezierig scheen en ik vroeg hem dan ook: « Hebt gij geen vrouwen in onze Belgische tandartsen, dat zij daarvoor uw vakantie moet opofferen? »

Maar zijn antwoord bracht de oplossing, toen hij zei: « Oh, neen, dat is het niet. Maar in Duitsland kost mij dat grasje niets, dank zij het systeem van onze maatschappelijke verzekeringen. Hier zou me dat gebit op minstens een paar duizend frank komen. Ginds echter ken ik de knepen van het vak om met gesloten beurs te betalen en ieder kent die knepen. »

Op het ogenblik dat mijn vriend dit zei, stond Duitsland reeds op den rand van den afgrond, zoowel op financieel als op elk ander gebied. De werklozen telden zich per miljoenen, en de Staat vroeg maar steeds nieuwe leningen, deed maar steeds ook nieuwe belastingen stemmen, buiten de reeds bestaande « noodverordeningen » die echter hongervetten waren.

Maar alleen leefde op kosten van den Staat. Zelfs diegenen die hun brood ruimschoots verdienen, ook zij die in het buitenland verbleven, lijk mijn vriend, die zich niet schaamde in Duitsland te gaan profiteren van iets waar hij strikt genomen eigenlijk niet veel recht op had, maar hij deed zooals alleen.

Het regime moest er aan ten onder gaan. Hitler vaagde alles weg en stelde zijn principen in de plaats. Sindsdien is mijn vriend terug naar Duitsland vertrokken om er te werken en met Kerstmis mocht ik een kaartje van hem ontvangen, stevig onderleekend met een enthousiast « Heil Hitler! » Hij profiteert nu donkelijk van de nieuwe toestand voor zoover er te profiteren valt.

Belastingen op bier, tabak, koffie. Ik herinnerde mij de woorden van mijn vriend toen ik aan kameraad De Man dacht om zijn middelen om een gat te boren van bij de twee miljard in de staatskas. En vooral aan de middelen die hij toen wilde gebruiken om dit famous gat weer te stoppen door belastingen te heffen op koffie, bier, tabak, bezine, enz. Het was belasting en nog eens belasting, al wat de klok sloeg.

Maar toen de zaken niet op wieltjes liepen en het gat al dieper en dieper bleek te worden nam de minister van Financien zijn hoedje en ging afstruven.

Het is nu heel gemakkelijk om te zeggen aan de eeuwige slachtoffers, de belastingbetalers: beste vrienden, gij zult de gebroken potten moeten betalen. Maar wat voor een uitslag geeft dit alles. De belastingen verhoogden de prijzen van de produkten, het leven wordt steeds duurder en de verbruiker... snooert zijn buikzak wat in en verbruikt minder, wat ten gevolge heeft dat ook de belastingontvanger zijn inkomsten, of ten minste die van « Vaderlijk Staat, niet vermindert. Het gevolg van dat alles: de overdreven belastingen doodden zich zelf.

De enige oplossing zal zijn dat de Staat, evenals een eenvoudige burger die schulden gemaakt heeft bezuinigingen gaat doen en minder uitjalet geven.

Vijftienhonderd frank per inwoner.

Heden ten dage verbruikte de Staat reeds 1500 frank per inwoner. Indien men aan de toekomstige een paar miljard per de Staat dit jaar nog gemiddeld 1500 frank per inwoner uitgaven. Dit betekent dat ons land in verhouding gerekend veel meer uitgafte als Frankrijk, dat toch als een rijk land bekend staat.

Dank zij de algeheel ontstemming die opwekt is bij het aankondigen van de nieuwe belastingen, heeft de regering wat schrik gekregen. Het ware te hopen dat de Staat nu eens voor goed afbrak met de al te voorbarige socialistische plannen en dat hij den weg eens zocht naar meer zuiniger middelen. Want de overdreven belastingen doodden de zaken, dus doodden het werk. Wij hebben weer 150.000 werklozen, men hoeft er geen bij te maken, het is zoo al erg genoeg.

Parlementair Nieuws.

Ontslag van het Ministerie.

Ingevolge de stemming die verleden week in de Kamer plaats had waarbij de rechterzijde erg verdeeld was, hadden de katholieke ministers Pierlot, de Bus de Warnaffe en De Smet hun ontslag ingediend. In deze voorwaarde oordeelde M. Janson dat het hem onmogelijk was zijne taak voort te zetten, en vrijdag avond bood hij den Koning het gezamenlijk ontslag der regering aan.

Een nieuw ministerie.

M. Spaak, socialistisch minister van Buitenlandsche Zaken, werd met de taak gelast een nieuw kabinet samen te stellen. Hij zette zich onmiddellijk aan het werk, en onderhandelde met politieke personaliteiten, behoevende tot de verschillende partijen.

Zondag middag was hij reeds klaar met zijne taak, en had hij eene nieuwe regering tot stand gebracht.

Zij bestaat uit elf ministers, in plaats van vijftien, die de vorige regering telde. Er zijn vier nieuwelingen, te weten: de heeren Pholien, Heymans, Balhazar, De Vleeschauwer, en Gérard. Deze laatste was reeds vroeger minister onder de eerste regering Van Zieeland.

Op de elf ministers zijn er 3 extra-parlementairen: de heere Heymans, Gérard en generaal Denis. Van de 8 parlementairen zijn er 2 senatoren: de heeren Pholien en Dierckx, en 6 kamerleden: de heeren Spaak, Marck, Merlot, Delattre, Balhazar en De Vleeschauwer.

Er zijn vier katholieke ministers: de heeren Marck, Pholien, Heymans en De Vleeschauwer; vier socialisten de heeren Spaak, Merlot, Delattre en Balhazar; twee liberalen: de heeren Dierckx en Gérard; één onafhankelijke: generaal Denis.

Ziehier de samenstelling der nieuwe regering:

1. Eerste-Minister en Minister van Buitenlandsche Zaken, P. H. SPAAK, socialist.

2. Verkeerswezen, P. T. T. en N. I. R., H. MARCK, katholiek.

3. Onderwijs, O. DIERCKX, liberaal.

4. Financien, MAX-LEO GERARD, liberaal.

5. Justitie, J. PHOLIEN, katholiek.

6. Binnenlandsche Zaken en Volksgezondheid, J. MERLOT, socialist.

7. Landsverdediging, Luitenant-Generaal DENIS, onafhankelijke.

8. Economische Zaken, Middenstand en Landbouw, P. HEYMANS, katholiek.

9. Arbeid en Sociale Voorzorg, A. DELATTRE, socialist.

10. Openbare Werken, G. BALHAZAR, socialist.

11. Koloniën, A. DE VLEESCHAUWER, katholiek.

Eenige indrukken.

Dat M. Spaak spoedig een nieuwe ministerploeg heeft samengesteld, zonder zich te laten beïnvloeden door groepsvergadering, heeft een goede indruk gemaakt. Dat hij het aantal ministers verminderd heeft, werd ook gunstig onthaald. Dit heeft de schijn dat hij voornemens is den weg der bezuinigingen op te gaan.

De benoeming van drie extra-parlementairen wordt algemeen goedgekeurd. Deze immers worden niet in bedwang gehouden door de partijtucht, en moeten niet de kiezers dienen, zooals parlementair gekozenen, die soms alle andere belangen moeten verwaarloosen.

De benoeming van M. Balhazar als socialistisch minister van Openbare Werken, wordt minder goed onthaald. De manier waarop hij de zaken van de Bank van den Arbeid beheerde, was volslikt geen aanbeveling, en het feit dat hij als schepen van financiën van de stad Gent werd afgezet, was geen reden om hem tot Minister te verheffen.

Een socialist hoofd-minister.

Voor de eerste maal is een socialist aan 't hoofd der Belgische regering, zooals ook voor de eerste maal een socialist voorzitter der Kamer kon worden.

Door de verdeeldheid onder de katholieken is de socialistische partij de sterkste groep in 't Parlement geworden.

Door die verdeeldheid hebben wij het mogelijk gemaakt dat de commandoposten in handen van aanhangers van het socialisme zijn gevallen en dat in het buitenland België doorgaat voor een land waar de socialisten oppermachtig zijn en alles te zeggen hebben. Zoo lang die verdeeldheid blijft duren zullen wij moeten afzien van de aan spraak, die wij vroeger konden doen gelden, op den titel welke wij nog kunnen opeischen: de partij van de meerderheid der bevolking.

De regeringsverklaring.

Dinsdag werd in Kamer en Senaat lezing gegeven van de regeringsverklaring of programma der nieuwe regering. Deze zal getrouw blijven aan de grondwettelijke instellingen van het land. Zij zal er zich op toelagen de gezondheids- en zedelijkheidsvoorwaarden in de werkplaatsen te ontwikkelen. Maatregelen zullen getroffen worden om een einde te stellen aan de laster campagne van zekere pers, die enkel voor doel heeft onze instellingen te ondermijnen.

Streng toepassing der taalwetten zal geëischt worden, met bestraffingen voor hen die ze niet toepassen.

Op financieel gebied wordt aangedrongen op bezuinigingen en op het overwijdigen stemmen der wetsontwerpen over de crisistaks en de accijnsen.

Verder zal uitgezien worden om de binnenlandsche handel te verruimen en de buitenlandsche markt te veroveren. Aan het middenstandsvraagstuk zal een bijzondere zorg gewijd worden, en de bedrijfsorganisatie zal tot stand gebracht worden.

De regering doet ten slotte een beroep op eenteds medewerking.

Het vertrouwen in de regering gestemd.

Woensdag hield de Kamer eene zitting die tot half negen 's avonds duurde en waarin, door talrijke redenaars der verschillende groepen, de regeringsverklaring besproken werd.

Ten slotte werd de dagorde van vertrouwen in de regering goedgekeurd met 132 stemmen tegen 38 en 15 onthoudingen.

Stemden tegen: de rexisten, de Vlaamsch-nationalisten, de kommunisten en twee katholieken.

Onthielden zich: een liberaal, drie socialisten, negen katholieken, een rexist en een nationalist.

De andere aanwezige katholieken, liberalen en socialisten stemden voor de verklaring.

Donderdag was het de beurt van den Senaat, om de regeringsverklaring te bespreken.

De motie van vertrouwen in de regering werd goedgekeurd met 118 stemmen tegen 22 en 7 onthoudingen.

Stemden tegen: drie katholieken, de rexisten, de Vlaamsch-nationalisten en de kommunisten.

Onthielden zich: zeven katholieken.

Stemden voor: de socialisten en al de andere katholieken en liberalen.

Het Eucharistisch Congres van Budapest.

Het Eucharistisch Wereldcongres, dat van 24 tot 27 Mei te Budapest zal gehouden worden, belooft een schitterende triomf te zijn.

Ziehier eenige bijzonderheden over deze grootsche en indrukwekkende betooging.

Budapest is de hoofdstad van Hongarië en telt 1,184,900 inwoners. Er zijn 43 parochies, waarvan er 24 na den Wereldoorlog zijn opgericht en er zijn 24 mannen- en 76 vrouwenbloesters.

Meerdere groote gezamenlijke Communieplechtigheden, zullen tijdens het Congres plaats hebben, onder andere, een voor de kinderen op O. H. Hemelvaartdag, een andere daags nadien,

waraan het Hongaarsch leger en politiekorps groepsge wijze zal deelnemen, en een derde, den laatsten dag, onder de door den pauselijke Legaat opgedragen H. Mis, voor allen die zich daarop hebben voorbereid.

Voor de mannen wordt een nachtelijke aanbidding ingericht, met eene H. Mis te middernacht, en gezamenlijke H. Communie. Men verwacht nagenoeg 200.000 deelnemers. In den nacht van 27 op 28 Mei zal te 22.45 ure, het H. Sacrament door een Kardinaal naar het Heidenplein overgebracht en aldaar op een 30 meter hoog altaar geplaatst worden. Op dat oogenblik zullen al de elektrische lampen, die het plein verlichten, uitgaan, en de 200.000 aanbidders elk een kaars ontsteken. De H. Communie zal ter plaatse uitgedeeld worden door 1000 priesters van af 24 u. bij altaren, die eveneens op verschillende plaatsen van het Heidenplein zullen oprijen.

Voor deze massa Communies zullen er 600 nieuwe cibories noodig zijn, op wier voet een herdenkingschrift zal gegrift zijn en die na het Congres onder de arme kerken zullen verdeeld worden.

Tot Pauselijke Legaat van het Congres is aangewezen de Kardinaal Primaat Seredi.

De katholieke gade van den protestantsche Rijksregent Horthy, op verzoek van den Primaat Seredi en van den Bisschop van Namen, Mr. Heylen, heeft aanvaard om het beschermerschap van het Congres waar te nemen.

Voor de eerste maal zal een groep Abissijnsche katholieken aan een Wereld Eucharistisch Congres deelnemen.

De eerste buitenlandse bezoeker van het Congres is reeds in Februari te Budapest aangekomen, nl. een 13jarige Chinesees weesjongen, dien een Franscisciaan uit de Missie in China heeft meegebracht.

Op de Jeugdvergadering van het Congres zal het woord gevoerd worden door Frans Csik een Hongaarsch zwemkampioen der Olympische spelen in 1936. Als onderwerp heeft hij gekozen: « De Eucharistie als opvoedingsmiddel bij de mannen. »

Op uw gebeden en offers, Heilige Missen en Communieën wordt gerekend, om den zegen te bekomen over het Congres, waarvan zoo ontzaglijk veel afhangt voor de Christelijke heropbeuring van Europa en van de geheele wereld.

De rol der moeder.

Zorgen en offers.

Schoon en verheven is de rol van de moeder in het gezin. Haar leven is een aanblijfsbekelling van zorgen en offers met het éenige doel haar echtgenoot en haar kinderen gelukkig te maken. Huishoudelijke zorgen en kommer, angst en teleurstellingen drukken zwaar op moeder. Het gebeurt zeer dikwijls dat ze het alleen draagt omdat ze er hare duurzamer niet voorbij kan met kwellen wil. De goede dagen beleven zij samen, maar de kwade zijn zeer dikwijls voor moeder alleen.

Moeder moet moed hebben voor allemaal te zamen: moeder moet zorgen dat de ongewektheid niet wijke uit den huiskring. Moeder moet zorgen dat de zoete vrede blijft wonen in het gezin, waarvan zij de spil is en waarom zij ook moet ge waardeerd worden.

Wat Prins Carl van Zweden zegt.

Een schitterende huide aan de echtgenoot er moeder vinden wij in het boek der Gednkschriften van Prins Carl van Zweden, vader van onze onvergetelijke Koningin Astrid.

Op den dag van zijn zilveren huwelijksfeest sprak hij tot zijn vrouw, in tegenwoordigheid van zeer vele genoodigden:

« Lieve echtgenote, lieve moeder. Als ik zoo mijn rede begin, wat een oneindigheid van din en bevatten dan voor ons, voor mij en voor uw kinderen deze twee woorden: « echtgenote en moeder. »

» Voor mij zijt gij altijd een goede en een getrouwe echtgenote geweest, en gedurende de vijf en twintig jaar dat wij ons gemeenschappelijk leven hebben geleefd, hebt gij met mij zwoel de goede als de kwade dagen gedeeld. Gij hebt mij veel geluk geschonken, maar wij hebben ook veel genade gekregen van Boven. Laten wij dit niet vergeten op onze zilveren bruilofsdaag. En als onze bliken vandaag naar u toezien, mijn geliefde, dan zijn wij terlijkt trotsch en gelukkig u juist tot echtgenote en moeder te hebben en dat hier openlijk te mogen verklaren in aanwezigheid van zulk een grooten kring verwanten en vrienden en te mogen gedenken als de zonnestraal van ons gelukkig huis. »

Als ik terugdenk aan de verleden jaren, dan dank ik ook haar, die uw moeder is, gelijk ik ook het land dank en zegen, vanwaar ge gekomen zijt, voor alles wat het ons heeft gegeven in u. »

Dan schrijft Prins Carl verder: « Toen ik uitgeproken had, kwamen de vier kinderen naar voren om aan moeder te knielen. En van de vier was het Astrid, die het meest schreide, zooals zij altijd gedaan had. Als Astrid in het leven had mogen blijven en ook haar zilveren bruiloft had mogen vieren, zooals het haar moeder ge even werd, ik geloof, dat zij zeker na vijf en twintig jaar een evenstralende moeder zou zijn geworden als haar moeder in dien tijd was, en dat de echtgenoot van Astrid en haar kinderen niet minder reden zouden hebben gehad als ik en mijn kinderen om haar te danken en te zegenen. »

Fransch-Italiaansche onderhandelingen

Zooals men weet had Frankrijk onderhandelingen aangeknoopt met Italië, om zekere akkoorden te sluiten, zooals Engeland ook gedaan heeft.

Deze onderhandelingen verloop evenwel niet naar wensch. Het mocht nuval vroeger over de daken geschiedt, dat een akkoord niet lang ging verblijven en dat alle geschilpunten spoedig zouden geregeld worden. Men stuit op allerlei hinderpalen. Heeft Hitler soms aan Mussolini aanligende beloften gedaan, zoo dat de Duce zich onweten sterk voelt om van Frankrijk groote toegevingen af te dwingen?

Ook in Engeland houdt men zich nogal druk bezig met de medelingen welke de Fransch-Italiaansche onderhandelingen in den weg geworpen worden. Te Londen wijst men er met nadruk op, dat de hoofdchotel van deze moeilijkheden wel opgevoerd wordt door de Spaansche aangelegenheden.

Italië prijst generaal Franco en Frankrijk heult met de roode Spanjolen, thans mischien evenzeer als vroeger toen Blum nog met zijn berucht velfromtministerie de dwaalheden opstapelde op economisch, financieel en politiek gebied.

Het zeer ernstige Engelsche blad de « Times » schrijft, dat sedert de opening van de onderhandelingen, het vervoer van wapens over de Pyreneeën in aanzienlijke mate is toegenomen.

Welnu, dit vervoer geldt uitsluitend de roode Spanjolen. De Franche socialisten en kommunisten droemen wellicht nog van een roode zeppelraaf in Spanje, dewelke ze uit alle macht toewenschen, maar ze zouden van een kale reis thuis kunnen komen. In ieder geval schijnt het oogenblik, om de tegenstrijvers van Franco nieuwe wapens en troeven in handen te spelen, voor Frankrijk uiterst slecht gekozen te zijn.

De « Times » zal gezinszinnig inlichtingen verschaffen betreffend een meer dan verdacht vervoer van wapens en munitie.

Voor verzekert het Engelsch blad dat Mussolini onwrikbaar op zijn standpunt zou blijven staan, te weten niet bereid te zijn een overeenkomst met Parijs te sluiten, waarin generaal Franco niet erkend zou worden als hoofd van Spanje.

Het ziet er onderwijf niet naar, dat de Franche regering genog in zich in die zaak te schikken naar het verlangen van den Duce.

Moet het kop tegen kei gaan? De Franchen meenen dat Mussolini met hen veel meer een overeenkomst noodig heeft dan zij zelf er eens met hem beleven. Van Italiaansche zijde spreekt men juist andersom. Zoo zal 't bestig zijn tot overeenstemming te bereiken.

Er is toegeving van doen van weerskanten, zoomit blijft alle toendering uitsloten.

Hitler moet reeds in zijn vuisten wrijven.

Kwestie van paniek in Frankrijk.

Het afspringen van de onderhandelingen met Italië heeft in Frankrijk een soort van paniek verwekt. De meest zonderlinge en ophefmakende geruchten deden Donderdag de ronde. Men sprak alzoo van mobilisatieplannen en zelfs van een Italiaansch ultimatum, alsof de toestand nog niet gespannen genoeg was.

Ook heeft de heer Daladier, voorzitter van den raad, zich genoodzaakt gezien in verband met de heerschende onrust, een gezinsstellende verklaring af te leggen. Hij bevestigde dat de geruchten over een mobilisatie en over een Italiaansch ultimatum van allen grond ontloot zijn.

Voot verzekerde de heer Daladier: — Frankrijk streeft naar ontspanning overal en ten overstaan van allen; natuurlijk op grond van een gelijktijdig wederzijds

De socialisten zijn slechte regereiders. En wat de socialisten betreft, mag men gerust zeggen dat zij niet veel goede uitrusten, wanneer zij de geldzaken van een land in handen krijgen. Toen Leon Blum in Frankrijk moest aftraden, liet hij een som van amper 850.000.000 in de schatkist van den Staat, en het was niet de Man die gaf na van bij de twee miljard. Aan de schatkist zitten in een spelletje dat veel gevaren meebrengt. De aanzien van een land zijn zeer teere dingen. Het geval van den Duitsland, waarvan wij boven spraken, doet het genoeg. En zoo de fascistische striken hun macht hebben gewaagd in landen die vroeger zoo democratisch waren als wie dan ook, dan is het te wijten aan het feit dat deze landen hun eigen fallicien hebben